

N:o 56.

Af herr **O. H. Ström**, om mantalspenningarnes upphörande.

Det kan väl ej förnekas, att personella skatter drabba den skattdragande icke i mån af hans skatteförmåga, utan att de tvärt om stå i omvändt förhållande, enär de ställa samma kraf på daglönaren som på den förmögnare medborgaren. En sådan skatt äro *mantalspenningarne*, som, enligt Kongl. Maj:ts nådiga förordning af den 24 april 1863, angående mantalspenningarnas utgörande, utgå med 40 öre för man och 20 öre för qvinna.

Denna skattetitel lärer förskrifva sig från en bevilling, omtalad i mandat af 10 januari 1606, bekräftadt genom riksdagsbeslut af 15 augusti 1609 på det sätt, att de af ofrälse stånden skulle utgöras i *mantals- eller hjonelagspengar*.

Några vilja härleda denna skatt ända från den i Odins tid införda *nässkatten*, som sedan kallades *näs- eller näfjöld*, såsom den benämnes i Magnus Ladulås' testamente af år 1284.

Huru som helst, vare sig denna skatt är en sekelgammal eller tusenårig orättvisa, bör den afskaffas, såsom utgående efter en orättvis grund och i all synnerhet om, genom lifsmedelstullars införande, af de obemedlade komma att indirekt utkrävas bidrag till förbättrande af de jordbruks- och industriidkande klassernas ställning.

På grund af hvad jag ofvan anfört, får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta, att mantalspenningarne från och med år 1890 icke vidare skola utgöras.

Om remiss till vederbörligt utskott af denna min motion anhålles.

Stockholm den 25 januari 1888.

O. H. Ström.